Пише: Патријарх Павле
недеља, 06 јануар 2008 21:14

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА СВОЈОЈ ДУХОВНОЈ ДЕЦИ О БОЖИЋУ 2007. ГОДИНЕ

П А В Л Е

ПО МИЛОСТИ БОЖИЈОЈ ПРАВОСЛАВНИ АРХИЕПИСКОП ПЕЋКИ, МИТРОПОЛИТ БЕОГРАДСКО-КАРЛОВАЧКИ И ПАТРИЈАРХ СРПСКИ, СА СВИМ АРХИЈЕРЕЈИМА СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ, СВЕШТЕНСТВУ, МОНАШТВУ И СВИМА СИНОВИМА И КЋЕРИМА НАШЕ СВЕТЕ ЦРКВЕ: БЛАГОДАТ, МИЛОСТ И МИР ОД БОГА ОЦА, И ГОСПОДА НАШЕГА ИСУСА ХРИСТА, И ДУХА СВЕТОГА, УЗ РАДОСНИ БОЖИЋНИ ПОЗДРАВ:

МИР БОЖИЈИ - ХРИСТОС СЕ РОДИ!

„...Данас Витлејем прима сапрестолног Оцу, данас анђели богољепно славе МЛАДЕНЦА кличући: СЛАВА БОГУ НА ВИСИНАМА, НА ЗЕМЉИ МИР, А МЕЂУ ЉУДИМА ДОБРА ВОЉА."

У свом свакодневном мољењу Црква се, драга децо духовна, пре свега моли за ВИШЊИ МИР. Не молимо се за неки неодређени мир из неког неодређеног света, већ онај МИР који собом донесе и нама предаде сам Господ Исус Христос. „Мир вам остављам, мир свој дајем вам; не дајем вам га као што свијет даје" (Јн 14, 27). Ево, и на почетку овогодишњег празновања најрадоснијег празника рођења Сина Божијег, Господа нашег, Исуса Христа, почињемо молитвама за ВИШЊИ МИР. Упућујемо Вам поруку небеског

МИРА који нека се усели у срца ваша, у душе ваше, у животе ваше, као што оне благословене ноћи рођења Емануилова уђе у срца и душе витлејемских пастира. Имати МИР БОЖИЈИ значи имати мир са Богом, са братом са човеком, са свеукупном творевином Божијом. То је привилегија светих хришћана. Чак и онда када валови овог немирног света запрете да све потопе и униште, као што је то у ово наше време, ми облагодаћени и испуњени божанским миром остајемо мирни и спокојни, јер знамо да је веран Онај Који све хришћане свих времена храбри речима: НЕ БОЈТЕ СЕ! и додаје „....ја сам са вама у све дане до свршетка вијека" (Мт 28, 20).

У божанском миру између Бога и Пресвете Богородице, оствареног у тајни БЛАГОВЕСТИ, зачео се Јединородни Син Божији као Мир и Љубав Божија и родио се у тишини витлејемске пећине. Пресвета Дјева Марија прима поздрав МИРА - „Радуј се благодатна!" (Лк 1, 28), који јој упућује анђео Господњи, а она прихватајући тај мир Божији одговора: „...Ево слушкиње Господње - нека ми буде по ријечи твојој" (Лк 1, 38). Управо то је била воља Божија, да она Која је нашла милост пред Богом буде Богородица, јер роди оваплоћеног Бога - Месију и Спаситеља света, Господа нашег, Исуса Христа.

Поздравом: ХРИСТОС СЕ РОДИ! - ми верујемо и исповедамо да се у Витлејему јудејском роди ХРИСТОС - Помазаник Божији, који је по Божијој вољи! Ми не само да верујемо већ из искуства знамо и исповедамо да је ХРИСТОС ЕМАНУИЛ, што значи С НАМА ЈЕ БОГ! Е, да би заиста и истински БОГ БИО СА НАМА отворимо срца своја, очистимо их и претворимо их у обиталиште Божије. Нека срца наша данас постану нови Витлејем, нове јаслице у које ће се сместити несместиви; облагодаћени орган у који ће се трајно сместити у Витлејему рођена Љубав Божија. Данас и ових радосних празничних дана будимо домаћини Господу своме. Примимо Га и поздравимо у својим домовима примајући оне најмање као Њега самога, не гледајући ко је ко. У својим храмовима прославимо Га на начин који Њему приличи и припада. Задржимо Га као живот нашег живота, као светлост нашег бића. Оно што је наше и само наше људско нека се данас и заувек покори вољи Божијој да и ми можемо, као Пресвета Богородица рећи: Господе, ево слуге, односно ево слушкиње твоје, нека и на мени и са мном буде воља твоја. Зашто то кажемо? Зато што из године у годину око празника Рођења Господа нашег Исуса Христа све се више и више истиче оно што је наше људско, а све мање оно што је Божије. Заиста у опасности смо од комерцијално-фолклорног празновања и слављења које потискује суштину празника. Држањем само наших обичаја, наша срца погружена у властите немире и буре овога света и даље ће остати далеко од Господа, далеко од Богомладенца Христа. Наше срце и наш живот створени су за Господа. Срцâ и душâ испуњених миром Божијим моћи ћемо славити Богомладенца Христа песмом: Слава на висинама Богу, на земљи мир, а међу људима добра воља! Рођење Христово је, пре свега и изнад свега, чин Божије љубави која се открила цела и потпуна у оваплоћеном и рођеном Христу Исусу. Свети Јован Богослов ту тајну Божије љубави посведочава речима: „..Бог тако завоље свијет да је Сина својега Јединороднога дао, да сваки који

вјерује у њега не погине, него да има живот вјечни" (Јн 3, 16).

Рођење Христово је историјски догађај, - догађај који се десио у конкретном историјском периоду и дефинисаном географском простору. Родио се у време управљања Римском империјом ћесара Августа и пописа народа по његовој наредби, те управљања Јудејом од стране Ирода Великог. Родио се у Витлејему јудејском. Његово рођење не остаде непримећено како у самој Јудеји, тако исто и у великој Римској империји, првенствено на просторима Средњег истока. Прво Га анђели посведочише пастирима из околине Витлејема који отидоше славећи и хвалећи Бога „... и објавише све што им је казано за то дијете" (Лк 2, 17). Њихово сведочење брзо се прошири по свој Јудеји и самом Јерусалиму и „ сви који чуше дивише се томе што им казаше пастири" (Лк 2, 18). Вест о томе дође и до самога Ирода, који самовољно и окрутно владаше племенима народа Израиљског. Иако је у први мах потцењивао приче и приповедања потчињеног и покореног му народа, узнемири се срце његово тек онда када у Јерусалим пристигоше мудраци са Истока и распитиваху се о цару јудејском, питањем: „Гдје је цар јудејски који се роди? Јер видјесмо његову звијезду на Истоку и дођосмо да му се поклонимо" (Мт 2, 2). То питање узнемири лукавог Ирода, а суштина постављеног питања постаде разделница времена - старог и новог, времена најава и праслика, и времена испуњења истих. Наднесен над овом тајном Свети апостол Павле узвикује: „...старо прође, гле, све ново постаде" (2. Кор 5, 17). У рођеном Богочовеку Христу „све ново постаде", а пре свега ми препорођени Њиме и у Њему - синергијом Бога и човека, дакле Творца и творевине, постадосмо „НОВА ТВАР". Не митолошки како би можда хтели да то тумаче митомани, већ истински и суштински, потпуно постадосмо нова богочовечна твар.

На нашу велику жалост, због помањкања хришћанске љубави и врлине у свету, свакодневно слушамо и гледамо како свуда у свету владају немири, сукобљавања и велике људске трагедије и природне непогоде. Гледајући то и слушајући о томе многи се питају: нису ли ово последњи дани света? Нису ли ово времена испуњавања речи Господњих о знацима који ће претходити крају света и другом доласку Христовом? С разлогом се људи питају и стрепе. Међутим, било би много боље да се више испуњавамо страхом Божијим, те да уместо немудрих економа повереног нам наслеђа Божијег у свету постанемо мудри; уместо свакодневних кваритеља света будемо со земљи, светлост свету, пролаз и капија кроз које ће и којим ће се свет спасти. Разлози свих ових трагичних догађања јесу нарушени мир између Бога и човека с једне стране, те нарушена равнотежа између човека и природе, с друге стране.

У једном оваквом усковитланом свету покрећу се разноразне мировне иницијативе - појединаца, група и организација. И поред тога не назире се мир у свету. Зашто? Зато што се МИР БОЖИЈИ одбацује, и покушава се надоместити људским миром, миром острашћеног човека, који уместо мира још више распламсава немир. Да парадокс буде

потпун, чак и креатори ратова у свету, и на нашим просторима, без имало стида и срама обмањују свет својим такозваним мировним иницијативама. Заправо, ради се о псевдомировним намерама које служе за обмањивање света. Њима је важан интересни мир, мир из којег ће овакви „миротворци" стећи политичке интересе и материјалне профите.

Данас посебно поздрављамо нашу браћу и сестре на Косову и Метохији и молимо се Богомладенцу Христу да их (Он) заштити и укрепи у ношењу крста који им на нејака њихова плећа метнуше силници овога света. Као и претходних, и ове године делимо тугу и забринутост са свима вама због дешавања на Косову и Метохији,- око ове наше свете земље - срца и душе Српског народа; око нашег духовног Витлејема, колевке наше културе. Гле, за нашу светолазаревску земљу данас моћници овога света бацају коцку и бесрамно вређају наша осећања и наше достојанство. Данас, они у име својих интереса на Балкану и Европи, газећи при том све норме међународног права на којем почива данашњи свет, хоће да отму Српском народу његову колевку, његову душу и срце које ће заувек остати и бити на Косову и Метохији. Нек се пред овом чињеницом добро замисле сви они који на најбезочнији начин крше све норме Божије и људске правде, а пре свега права Српског народа на колевку његове Отаџбине.

У празничном расположењу и радости не смемо заборавити нашу браћу и сестре прогнане из Босне и Херцеговине, Хрватске, те Косова и Метохије. Апелујемо на све органе власти у Србији и Црној Гори да им омогуће нормалан и пристојан живот, да се заузму за њихова права на повратак и поврат њихове отете имовине. Посебно апелујемо на све вас, драга децо духовна, да овај празник хришћанске радости поделите са вашом браћом и сестрама прогнаницима. Сетимо се данас и свих оних који су остали на својим огњиштима или се вратили на њихова згаришта. Пратимо и видимо да свакодневно трпе дискриминације и понижења, само зато што су Срби и што су смогли снаге и храбрости да се врате и опстану на својим огњиштима.

Апелујемо на државне органе власти Хрватске и Босне и Херцеговине да покажу добру вољу у решавању горућих проблема прогнаних њихових грађана српске и других националности. Позивамо све да поштују основна људска, национална и верска права нашег и других народа загарантована свим међународним конвенцијама. Да једнако као и друге - ни мање ни више - уважавају наш Српски православни народ који кроз дугу историју свог постојања и деловања на просторима поменутих држава има неизбрисив печат у култури и историји поментих држава и народа са којима дели вишевековну историју. Ми смо увек и свуда у љубави и сарадњи са другим народима стварали културу мира и љубави. У духу тог божанског мира и љубави, толеранције и уважавања обнављајмо порушене мостове међу људима добре воље. Одбацимо реметиоце мира ма који они били. Мир, љубав и добру вољу са свим и сваким имајмо.

Поздрављамо наше младе - децу и омладину. Непрестано наше молитве управљамо ка Господу, драга децо и омладино, да вас сачува од кужних искушења нашег доба: дроге, алкохолизма и других порока. Знајући да на младима свет остаје желимо да се, стасавајући у људе и наше наследнике, наоружате врлинама и добром, те да се одбраните од свакојаких искушења која вам свет нуди и намеће. У најтежим тренуцима вашег живота сетите се кушања која је претрпео сам Господ Исус Христос. Призовите Га у помоћ и Он ће вам сигурно помоћи. Посебна опасност вреба вас у смишљеном програму наметања псевдокултуре и подражавања исте. Животни путеви имају своје раскрснице. На вама је да изаберете онај правац који води у живот вечни, на крају којег се нећете кајати већ радовати са свима светим прецима нашим.

Не можемо а да се овог празника не сетимо и наше драге духовне деце у расејању - у Америци, Аустралији, Европи, Африци и Азији, удаљене од својих древних огњишта, светиња и гробова предака. Иако сте силом историјских прилика и неприлика приморани да живите расејани по целом свету не заборавите да ћете у слављењу Божића наћи свој родни завичај, своје дечије радости и топли мајчин хлеб. Сећајте се својих древних цркава и светих манастира и учите своје потомство да их не заборави. Чувајте као зеницу ока свога тешко стечено јединство наше Цркве. Око својих епископа, као деца око родитеља, окупите се и сложите у добру, врлини и слављењу Бога. Данас Богомладенац Христос сабира нас у наше свете храмове да се мирбожимо, сложимо, обожимо и умножимо, ако Бог дâ!

Нека светлост витлејемске пећине обасја све људе и све народе света, Вишњи Мир дарујући свима и свакоме.

Поздрављајући вас, драга децо духовна, још једанпут позивамо вâс и све људе добре воље да празник Рођења Господа нашег Исуса Христа прославимо у миру, радости и духовном расположењу.

МИР БОЖИЈИ - ХРИСТОС СЕ РОДИ!

БЛАГОСЛОВЕНА НОВА 2008. ГОДИНА!

Дано у Патријаршији српској, у Београду, о Божићу 2007. године.

Ваши молитвеници пред Богомладенцем Христом:

Архиепископ пећки,

Митрополит београдско-карловачки и Патријарх српски ПАВЛЕ

Митрополит загребачко-љубљански ЈОВАН

Митрополит црногорско-приморски АМФИЛОХИЈЕ

Митрополит средњезападноамерички ХРИСТОФОР

Митрополит дабробосански НИКОЛАЈ

Епископ шабачки ЛАВРЕНТИЈЕ

Епископ нишки ИРИНЕЈ

Епископ зворничко-тузлански ВАСИЛИЈЕ

Епископ сремски ВАСИЛИЈЕ

Епископ бањалучки ЈЕФРЕМ

Епископ будимски ЛУКИЈАН

Епископ канадски ГЕОРГИЈЕ

Епископ банатски НИКАНОР

Епископ за Америку и Канаду

Митрополије новограчаничке ЛОНГИН

Епископ источноамерички МИТРОФАН

Епископ жички ХРИЗОСТОМ

Епископ бачки ИРИНЕЈ

Епископ британско-скандинавски ДОСИТЕЈ

Епископ рашко-призренски АРТЕМИЈЕ

Епископ умировљени захумско-херцеговачки АТАНАСИЈЕ

Епископ бихаћко-петровачки ХРИЗОСТОМ

Епископ осечко-пољски и барањски ЛУКИЈАН

Епископ средњоевропски КОНСТАНТИН

Епископ западноевропски ЛУКА

Епископ тимочки ЈУСТИН

Епископ врањски ПАХОМИЈЕ

Епископ шумадијски ЈОВАН

Епископ славонски САВА

Епископ браничевски ИГЊАТИЈЕ

Епископ милешевски ФИЛАРЕТ

Епископ далматински ФОТИЈЕ

Епископ будимљанско-никшићки ЈОАНИКИЈЕ

Епископ захумско-херцеговачки ГРИГОРИЈЕ

Епи□скоп ваљевски МИЛУТИН

Епископ западноамерчки МАКСИМ

Епископ горњокарловачки ГЕРАСИМ

Епископ аустралијско-новозеландски ИРИНЕЈ

Викарни Епископ хвостански АТАНАСИЈЕ

Викарни Епископ јегарски ПОРФИРИЈЕ

Викарни Епископ липљански ТЕОДОСИЈЕ

Викарни Епископ диоклијски ЈОВАН

Викарни Епископ моравички АНТОНИЈЕ

ОХРИДСКА АРХИЕПИСКОПИЈА:

Архиепископ охридски и Митрополит скопски ЈОВАН

Епископ полошко-кумановски ЈОАКИМ

Епископ брегалнички и мјестобљуститељ

Епархије битољске МАРКО

Викарни Епископ стобијски ДАВИД

29. децембар 2007